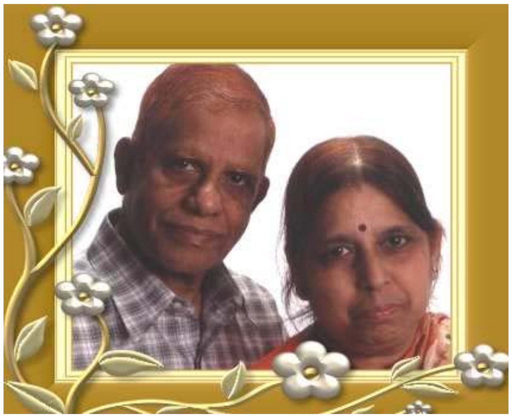

బానిస

వందలాది నవలలూ, వేలాది కథలూ, కథానికలూ, బాల సాహిత్యం, సినిమా కథలూ, విశ్లేషణలూ, సాహితీ విమర్శలూ..ఇలా అనేక ప్రక్రియల్లో దశాబ్దాలపాటు కృషి చేసిన, చేస్తున్న వసుంధర దంపతులు దాదాపు 30 సంవత్సరాల క్రిందట విరివిగా డిటెక్టివ్ కథలు కూడా వ్రాసేవారన్న సంగతి చాలా మందికి తెలియకపోవచ్చు. అప్పట్లో 'అపరాధపరిశోధన' అనే మాసపత్రిక వస్తుండేది. అందులో వైవిధ్యభరితమైన సస్పెన్స్,థ్రిల్లర్ కథలు అనేకం వాసారు వసుంధర గారు. వాటిల్లో కొన్నింటిని 'కౌముది' పాఠకులకోసం ప్రత్యేకంగా అందిస్తున్నాం. మేము చేస్తున్న ఈ వెరైటీ ప్రయోగం పాఠకులకి నచ్చుతుందని ఆశిస్తున్నాం..ఎప్పటిలానే మీ అభిప్రాయాల కోసం ఎదురుచూస్తుంటాం. - ***సంపాదకుడు.***

"ఒరేయ్ - గదిలో కాస్త పక్కేసి పోరా?" అంది గౌరి.

గవర్రాజు భయపడుతూనే గదిలో అడుగుపెట్టాడు. అప్పటికే పక్క నీటుగా వేసి ఉంది.

"పక్క వేసే ఉంది -" అన్నాడు వాడు.

"వేసే ఉందా - నేను చూడనేలేదు. అయితే ఇంకేం? పని చేసి చేసి అలిసిపోయున్నావు. కాసేపు పడుకోరా?" అంది గౌరి.

"అయ్యగారు చంపేస్తారు" అన్నాడు గవర్రాజు తనకేమీ అభ్యంతరం లేనట్లు.

అయ్యగారి పేరు భూపతి. ఆయన పేరు చెబితే ఊరు ఊరంతా గజగజ వణుకుతుంది. గౌరి భూపతి కూతురు. అందాల బొమ్మ. ఆమెకు పెళ్ళై నాలుగేళ్ళయ్యింది. మగడికి వ్యక్తిత్వం లేదు. ఆమె కాలుకింద తొత్తులా ఉంటాడు. భూపతి అంటే అతడికీ భయమే! గౌరి అత్తవారితో గొడవపెట్టుకుని నెలరోజులకోసారి పుట్టింటికి వచ్చేస్తుంటుంది. వచ్చినప్పుడల్లా పుట్టింట్లో నెలలతరబడి ఉంటుంది.

గౌరికి భర్తంటే కోపం, చిరాకు. అతడామె మనసుకు నచ్చలేదు. కానీ ఆమె వయసుకో మగాడు కావాలి. ఆరోగ్యంగా పెరిగిన పల్లెటూరి పిల్ల. చిన్నప్పట్నించీ అడిగినవన్నీ లేదనకుండా పొందే గారాల బాల.

గౌరికి గవర్రాజు నచ్చాడు.

గవర్రాజు చామనఛాయలో బలంగా ఎత్తుగా ఉంటాడు. మనిషి కూడా సినిమా హీరోలా ఉంటాడు. వాడు హైస్కూల్లో టెన్తుక్లాసు దాకా చదివి ఫస్ట్‌క్లాసులో పాసయ్యాడు. వాడి తండ్రి భూపతికి బాకీపడ్డ కారణంగా గవర్రాజు పాలేరు కావలసి వచ్చింది. చదువుకున్నవాడైనా గవర్రాజుకి పాలేరు పనులన్నీ తెలుసు.

ఉప్పుకారం తినే ఆరోగ్యవంతుడైన యువకుడు కాబట్టి వాడు గౌరి ఆకర్షణకు లొంగిపోవడంలో ఆశ్చర్యం లేదు.

గవర్రాజు కింకా పెళ్ళికాలేదు. వాడి తండ్రి పెళ్ళి చేసుకోమని పోరుతున్నాడు. అయితే వాడికి చేసుకుంటే గౌరివంటి పిల్లను పెళ్ళి చేసుకోవాలనుంది.

గౌరి వాడి అభిరుచిని పెంచింది. అందువల్ల వాడు పెళ్ళికి విముఖంగా ఉన్నాడు. గౌరి తరచుగా పుట్టింటికి వచ్చి వెడుతున్న కారణంగా వాడికి పెళ్ళి అవసరమూ కనిపించడం లేదు.

మొదట్లో భర్తమీదో, అత్తమీదో అలిగి పుట్టింటికి వస్తుండే గౌరి - ఇప్పుడు గవర్రాజు కోసం పుట్టింటికి వస్తోంది.

చాలాకాలం వారి సంబంధం రహస్యంగానే కొనసాగింది.

ఒకసారి భూపతికి వారిద్దరిమీదా అనుమానం కలిగింది. ఆ అనుమానాన్ని ధృవపర్చుకున్నాక ఆయన భార్యను దెబ్బలాడి కూతురికి బుద్ధి చెప్పమన్నాడు.

"నీ అవసరానికి నన్నే పరాయి మగాడి దగ్గిరకు పంపిన మనిషివి నువ్వు. నీ ఇంట్లో అవినీతేమిటి?" అని ఎదురుతిరిగింది భార్య.

భూపతి భార్యను తప్పుపట్టలేదు. తను గవర్రాజును పిలిచి హెచ్చరించాడు.

"బాబూ - నేను తప్పు చేయను" అన్నాడు గవర్రాజు.

"అరిటాకు ముల్లుమీద పడ్డా, అరిటాకుమీద ముల్లు పడ్డా - నష్టపోయేది అరిటాకే! గుర్తుంచుకో - నువ్వు అరిటాకువి" అన్నాడు భూపతి.

"నాకు తెలుసు బాబూ - కానీ..." అన్నాడు గవర్రాజు.

వాడి కానీ తర్వాత ఏ మాటలున్నాయో భూపతికి తెలుసు. మరో మనిషి కానీ అని ఉంటే చర్మం వలిచేసే వాడు. అసలు కానీ అనే అవకాశమే ఇచ్చేవాడు కాదు.

గవర్రాజు తప్పు చేయడు. తప్పు చేసే ధైర్యం కూడా లేదు. గవర్రాజు తప్పు చేయక పోయినా - అతడివల్లే తప్పు జరుగుతోంది కాబట్టి - శిక్ష అనుభవించక తప్పదు.

భూపతి గవర్రాజును శిక్షించి ఉండేవాడే! ఎటొచ్చీ రామచంద్రుడు గవర్రాజుకు స్నేహితుడై పోయాడు.

రామచంద్రుడు గవర్రాజులాంటి మనిషే! గవర్రాజుతో పాటే చదువుకున్నాడు. గవర్రాజుకంటే ఆరేడేళ్ళు పెద్ద ఉండొచ్చు. గవర్రాజు ప్రతి క్లాసూ ఒక సంవత్సరం మాత్రమే చదువుతుంటే రామచంద్రుడు రెండేసి సంవత్సరాలు చదివాడు. ఇద్దరూ తొమ్మిదో తరగతే కాదు - పది కూడా పాసయ్యారు. ఆ తర్వాత అతడు పల్లె వదిలి పట్నానికి పోయాడు. రెండేళ్ళలో రాజకీయాల్లో ప్రవేశించాడు. అక్కడే ఉంటూ నాలుగు డబ్బులు గడిస్తున్నాడని అంతా అనుకున్నారు. కానీ ఏడాది క్రితం జరిగిన బై ఎలక్షన్లో రామచంద్రుడు ఎమ్మెల్యే అయిపోయాడు. ఎమ్మెల్యే కూడా తన ఊరి ప్రజల ప్రతినిధిగా.

భూపతి రామచంద్రుడికి వ్యతిరేకంగా పనిచేశాడు. ఆ నియోజకవర్గం ప్రజలందర్నీ భయపెట్టాడు. అంతా భయపడ్డట్లే కనబడ్డారు. పరిస్థితులు భూపతికి అనుకూలంగా ఉన్నట్లే కనబడ్డాయి. కానీ ఎన్నికల ఫలితాలు వచ్చేసరికి రామచంద్రుడు అవలీలగా నెగ్గేశాడు. భూపతి తన వాళ్ళందరి మీదా విరుచుకుపడ్డాడు. అంతా అమాయకంగా తమకేమీ తెలియదన్నారు.

రామచంద్రుడు ఎమ్మెల్యేకాగానే - తన ఊరినీ, ఊళ్ళోని వెనకబడిన వర్గాలవాళ్ళనీ బాగుచేస్తానని ఉపన్యాసమిచ్చాడు. ఉపన్యాస వేదికమీదకు గవర్రాజుని పిలిచి - బలంగా కౌగిలించుకుని - వీడు నా ఆప్త మిత్రుడన్నాడు.

గవర్రాజుకు భూపతి కూతురో పెద్ద ఆకర్షణ కావడం వల్ల తండ్రి మాటలకు కట్టుబడ్డాడు. తన జీవితం పట్ల వాడికి అసంతృప్తి లేదు.

ఆ తర్వాత రామచంద్రుడు ఊరి మొహం చూడలేదు. అతడు హైదరాబాదులో మకాం పెట్టాడు.

భూపతికి రామచంద్రుడి మనస్తత్వం తెలుసు. గవర్రాజుకి రామచంద్రుడి మనసులో ఉన్నస్థానమూ తెలుసు. అందువల్ల ఆయన గవర్రాజు జోలికి వెళ్ళాలంటే భయపడుతున్నాడు. కానీ వాడు గౌరితో సంబంధం పెట్టుకోవడాన్నాయన హర్షించలేకపోతున్నాడు భరించలేకపోతున్నాడు.

అందుకే వాణ్ణి హెచ్చరిస్తూంటే - గవర్రాజు "కానీ' అనే దాకా వచ్చాడు.

వాడు "కానీ" అనడానిక్కారణం కూతురి ప్రోత్సాహమే కారణమని భూపతికి తెలుసు.

గవర్రాజు భూపతికి భయపడతాడు. కానీ గౌరి ఆకర్షణకు తట్టుకోలేకపోతున్నాడు. అందుకే ఆమె ఆహ్వానించినప్పుడల్లా - "అయ్యగారు చంపేస్తారు" అంటాడు.

అప్పుడు గౌరి నవ్వుతుంది.

ఆ నవ్వు అతణ్ణి మరిపిస్తుంది. మైమరిపిస్తుంది.

ఆ రోజూ అంతే జరిగింది.

ఆ తర్వాత మాత్రం మరోలా జరిగింది.

2

గవర్రాజు ఇంటికి వెడుతూంటే దారిలో ఎదురయ్యాడు భూపతి. వాణ్ణి చూస్తూనే - "ఒక్కసారి నాతో రారా - పనుంది" అన్నాడు. గవర్రాజు బుద్ధిగా ఆయనననుసరించాడు.

ఇద్దరూ రెండు సందులు తిరిగి ఓ ఇంటికి వెళ్ళారు.

అదో చిన్న పెంకుటిల్లు. అదీ భూపతిదే!

ఇల్లు తాళం పెట్టి ఉంది. భూపతి గవర్రాజుచేత ఆ తాళం కూడా తీయించాడు.

"గదిలో దీపం వేయి". అన్నాడాయన.

అక్కడ కాస్త చీకటిగా ఉంది. వాడు దీపం వేయగానే ఒక్కసారి గదంతా ప్రకాశవంతమయింది. గదిలో ఒక మూల ఎండుగడ్డి మేటగా పడేసి ఉంది.

"ఇందులో గడ్డి వేయించారేం బాబూ!" అన్నాడు గవర్రాజు.

గవర్రాజు గడ్డిమేటును కదుపుతుండగా ఊచల తలుపులు మూతపడ్డాయి. వాడులిక్కిపడి వెనక్కు తిరిగేసరికి భూపతి తలుపుకు తాళం వేస్తున్నాడు.

గవర్రాజు కంగారుపడి పరుగున వెనక్కి వచ్చి - "ఏంటి బాబూ ఇది!" అన్నాడు.

"ఈ వేళ నేను కళ్ళారా చూశాను. నీకిక బుద్ధి రాదు. నీకు శిక్ష ఈ గదిలోనే!" అన్నాడు భూపతి.

"ఏం చేస్తారు బాబూ నన్ను?" అన్నాడు గవర్రాజు భయంగా.

"పక్కనే కుండ ఉంది. కుండమీద మూతుంది. మూతమీద బోర్లించిన గ్లాసుంది. దాహం వేసినప్పుడల్లా కుండలో నీళ్ళు ముంచుకుని తాగు -" అన్నాడు భూపతి.

"ఏమిటి బాబూ ఇదంతా?" అన్నాడు గవర్రాజు ఏడుపు కంఠంతో.

"గదిలోపల ఇంకో చిన్న గదుంది. గదిలోపల కుండీలో నిండా నీళ్ళున్నాయి. ఆ పక్కనే చెంబుంది. పాయఖానా ఉంది. స్నానానికీ కాలకృత్యాలకూ నీకే ఇబ్బందీ లేదు." అన్నాడు భూపతి.

"తలుపు తీయండి బాబూ - వెళ్ళిపోతాను.."

"తలుపు తీస్తాను. కానీ అప్పుడే కాదు. గదిలో నీకోసం నేనుంచిన ఆహారమంతా తిన్నాక..." అన్నాడు భూపతి.

గవర్రాజు చుట్టూ చూసి - "గదిలో గడ్డితప్ప ఇంకేమీ లేదు బాబూ -" అన్నాడు.

"అదేమరి! నీ బుద్ధి గడ్డి తిందిగా - ఇక నువ్వు కూడా తిను -" అని భూపతి అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయాడు.

గవర్రాజు తన గతి తల్చుకుని వణికిపోయాడు.

భూపతికి మాటంటే మాటే! తనీ గదిలోంచి బైటపడాలంటే గడ్డి తినాలి. కానీ అదెలా సాధ్యం!

వాడు నిరుత్సాహంగా గదిలో పచార్లు చేయసాగాడు.

3

గౌరికి తండ్రిగురించి బాగా తెలుసు. గవర్రాజు తన గదిలో మంచం మీద పడుకుని ఉండడం ఆయన చూసిన విషయాన్నామె గమనించింది. ఆయనంత శాంతంగా వెనక్కు వెళ్ళిపోయాడంటే ఏదో ప్రమాదముందని ఆమె ఊహించింది. అందుకే తండ్రికి తెలియకుండా ఆయన్నో కంట కనిపెడుతోంది.

గవర్రాజింటి పనులు చేస్తుండగానే భూపతి బైటకు వెళ్ళిపోయాడు ఆయన్ననుసరించి కనిపెడుతుండమని గౌరి ఓ పిల్లను నియమించింది. అది బుద్ధిగా పరిశోధన చేసి గవర్రాజు, భూపతి ఓ ఇంట్లోకి వెళ్ళారనీ తర్వాత బైటకు భూపతి మాత్రమే వచ్చి తలుపుకు తాళం పెట్టుకున్నాడని చెప్పింది.

ఆ క్షణం నుంచీ గౌరి తండ్రిని గమనిస్తోంది. ఆయన బట్టలు మార్చుకుని విశ్రాంతి తీసుకున్నాక - గౌరి నెమ్మదిగా తండ్రి చొక్కాజేబులోని తాళాలు తీసుకుని తల్లితో పొరుగింటికి వెడుతున్నట్లు చెప్పింది.

"త్వరగా వచ్చేసేయ్ - ఆయన తిడతాడు -" అంది తల్లి.

గౌరి బుద్ధిగా తలూపి గవర్రాజు బంధింపబడిన ఇంటికి వెళ్ళింది. తాళం తీసి లోపలకు వెళ్ళి గవర్రాజు దుస్థితిని గమనించింది.

"అమ్మాయిగారూ! మీ మూలంగా నా గతి ఏమయిందో చూడండి -" అన్నాడు గవర్రాజు.

గౌరి వాడు చెప్పినదంతా విన్నాక - "అయితే నాన్న నీ మీద పగబట్టాడు. ఇక్కడుంటే నీకిక కాలం మూడినట్లే!" అంది.

"వెళ్ళి అయ్యగారి కాళ్ళ మీద పడతాను..."

గౌరి నవ్వి - "ఈ ప్రపంచంలో అయ్యగారు క్షమించగలిగింది నన్నూ, అమ్మనీ, తనపై వాళ్ళనీ - అంతే!" అంది.

"అయితే నేనేం చేయాలి?"

"నువ్విక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోవాలి"

"ఊరొదిలి నేనెక్కడికిపోను?"

గౌరి నవ్వి - "తప్పదు - ఎక్కడికోకక్కడికిపోవాలి -" అంది.

"పోయి ఏం చేయను?"

"ఏదో ఒకటి చేయి - మళ్ళీ ఈ ఊరు తిరిగిరాకు."

"అమ్మాయిగారూ పుట్టి బుద్దెరిగినప్పట్నించీ మరే ఊరెరగను. నేనెక్కడకీ వెళ్ళలేను. ఇక్కడే ఉంటాను. ఇక్కడే చస్తాను.." అన్నాడు గవ్రాజు.

"ఇక్కడే చావాలన్న విషయం సరే - ఇప్పుడే చావాలని కూడా ఉందా నీకు! లేకుంటే మాత్రం ప్రస్తుతానికి ఊరొదిలి వెళ్ళిపో..."

"వెళ్ళిపోయి ఏం చేయనమ్మాయిగారూ!"

గౌరి చిరాగ్గా - "కండ బలం ఉన్నవాడివి. బ్రతకడానికి నీకేం లోటు? ఇక్కడ చేసే చాకిరీలో సగం చేస్తే పట్నంలో నీకిక్కడి దానికి రెట్టింపు డబ్బొస్తుంది -" అంది.

"కానీ - అక్కడ నాకు తెలిసినవాళ్ళెవరైనా ఉండాలిగా."

గౌరి చటుక్కున - "మరిచేపోయాను - మనూరి రామచంద్రుడు హైదరాబాదులోనేగా ఉంటున్నాడు" అంది.

"అవును..."

"రామచంద్రుడు నీకు మంచి స్నేహితుడు..."

"అవును..."

"ఇంకా అవును... అవును అంటావేమిటి? రామచంద్రుడిలాంటి స్నేహితుడు ఎమ్మెల్యే అయితే నీ కెందుకూ భయం? నామాట విని రామచంద్రుణ్ణి కలుసుకో, నీ కథ చెప్పుకో. అతడు నీకూళ్ళో రక్షణ ఏర్పాటు చేస్తానంటే - ఇక్కడకి తిరిగిరా. అక్కడేదైనా మంచి ఉద్యోగమిప్పిస్తానంటే - అక్కడే ఉండిపో. అప్పుడు నేనే నీ దగ్గరకు వచ్చేస్తాను..." అంది గౌరి.

"నిజంగానా?"

"ఊఁ"

"అయితే వెడతాను. కానీ హైదరాబాదు నేనొక్కణ్ణే ఎలా వెళ్ళేది? నాకు సాయంగా వస్తారా?" అన్నాడు గవ్రాజు ఆశగా.

"నేనిప్పుడు నీకు సాయంగా వస్తే మా నాన్న అగ్గిమీద గుగ్గిలమై - ముందుగా నీ వాళ్ళందర్నీ ఓ పట్టు పడతాడు. ముందు నువ్వు రామచంద్రుణ్ణి కలుసుకుని నీ బలం పెంచుకో - అప్పుడు మిగతా విషయం చూద్దాం -"

"అంతేనంటావా?" అన్నాడు గవ్రాజు జాలిగా చూస్తూ.

"అంతేనా, ఇంతేనా అంటూ ఆలోచిస్తూ కూర్చునేందుకు టైములేదు - నేను చెప్పినట్లు చేయి. వెంటనే పారిపో -" అంది గౌరి.

ఆమె వాడికి ఊచల తలుపుల వెనకనుంచి విముక్తి కలిగించి చేతికి అయిదువందనోట్లిచ్చి - "ఇక్కణ్ణించి బస్సెక్కి బెజవాడ వెళ్ళు. బెజవాడ నుంచి హైదరాబాదుకు బస్సులు, ట్రయిన్నూ, టాక్సీలు ఉన్నాయి. ఎలాగో అక్కడికి వెళ్ళు. నోట్లో నాలికున్నవాడికి ఎమ్మెల్యేల చిరునామా తెలుసుకోవడం పెద్ద కష్టం కాదు... అన్నీ బాగా జరిగితే - ఇంటికుత్తరం రాయి. నీ చిరునామా కూడా పంపు. అప్పుడు నేను నీకుత్తరం రాస్తాను....." అంది.

"అమ్మాయిగారూ - మీరు నిజంగా దేవత..."

"బాధ్యతలు నెరవేర్చగలిగుండి బాధ్యతలు నెరవేరిస్తే చాలు. ఆ మనిషి దేవత అనిపించుకుంటాడు. అయినా ఎంతో మంది ఆ మాత్రం కూడా చేయరు. నేను దేవతను కాను. నీకు బానిసను. నా దురదృష్టం కొద్దీ నువ్వు నా తండ్రికి బానిసవు. వెళ్ళి రామచంద్రుణ్ణి కలుసుకుని నీ బానిసత్వం నుంచి విముక్తి కలిపించుకో...." అంది గౌరి గంభీరంగా.

4

ఎమ్మెల్యే రామచంద్రుడింటికి చేరుకునే సమయానికి గవ్రరాజు జేబులో మూడు వందల రూపాయిలున్నాయి. ఆ ఇల్లు, వైభవం చూసేసరికి - "వీడు మా ఊరి రామచంద్రుడేనా?" అని భయం కూడా వేసింది గవ్రరాజుకి.

ఇంటినిండా నౌకర్లు, చాకర్లు. ఇంట్లో రామచంద్రుడి భార్య ఉంది. రామచంద్రుడు లేడు.

గవ్రరాజామెకు తను ఫలానా అని చెప్పుకున్నాడు.

"నీ పేరు విన్నాను. తరచుగా నీ గురించి చెబుతుంటారాయన" అందామె.

ఆమెకు గవ్రరాజు వయసే ఉంటుంది. చూడగానే చదువు, సంధ్య లేని మనిషని తెలిసిపోతుంది. కానీ ఆమె ఎంతో అభిమానంగా గవ్రరాజు నాహ్వానించింది. ఆమె అభిమానంలో సంస్కారం ఉట్టిపడుతోంది.

"ఆయనిప్పుడు ఊళ్ళో లేడు. చాలా రోజుల్దాకా రాడు. ఆయనొచ్చేదాకా ఇక్కడే ఉంటానంటే నాకేమీ అభ్యంతరం లేదు" అందామె.

"చాలా రోజుల్దాకా అంటే ఎన్నాళ్ళు?" అడిగాడు గవ్రరాజు.

"చెప్పలేం - వారం కావచ్చు. నెలకావచ్చు..."

"నేను కష్టాల్లో ఉన్నాను. మా రామచంద్రుణ్ణి కలుసుకునేదాకా నా కష్టాలు తీరవు. వాణ్ణి కలుసుకునే వెడతాను..... కానీ ఈ ఇంట్లో నేనుండలేను. నేను చాలా సామాన్యుణ్ణి. ఇంత వైభవంగా ఉన్నచోట నేనుండలేను....." అన్నాడు గవ్రరాజు.

ఆమె నవ్వి - "నేనూ సామాన్యురాలినే! ఆయనకింత అదృష్టం పట్టకపోతే పల్లెటూళ్ళో పిడకలు చేసుకోవలసినదాన్ని! ఇప్పుడు పెద్ద పెద్ద సభలకు వెళ్ళి నాకంటే ఎంతో గొప్పవాళ్ళకి నా చేత్తో బహుమతిలిస్తున్నాను" అంది.

ఆమె బలవంతం మీద గవ్రరాజు ఇంట్లో మకాం పెట్టాడు. వాడికక్కడ సకల మర్యాదలూ జరుగుతున్నాయి. కష్టపడి పని చేయటం అలవాటైన గవ్రరాజుకి ఆ సోమరి జీవితం సరిపడలేదు. వాడు తనూ పనిచేస్తానంటే ఆమె వీల్లేదంది.

అలా వారం రోజులు గడిచాయి.

రామచంద్రుడి జాడ లేదు.

"వాడెప్పుడొస్తాడో!" అని వాపోయాడు గవ్రరాజు.

"ఆయన గురించి ఆలోచించకు. నీకేం కావాలో చెప్పు. నేనే చూస్తాను ...." అందామె.

"నిజం చెప్పాలంటే నేనుద్యోగం కోసం వచ్చానిక్కడికి..."

"నీకోసం ప్రాణమైనా ఇస్తాడాయన. నువ్వేం ఉద్యోగం చేస్తావు?" అనడిగిందామె.

గవ్రరాజామెకు తన చదువుగురించి చెప్పాడు.

"నీకు పెద్ద ఉద్యోగం రాదు" అంటూ పెదవి విరిచిందామె.

"నాకు పెద్ద ఉద్యోగం అక్కరలేదు. బానిసలా ఆ పల్లెటూళ్ళో పడి ఉండటం కంటె - స్వతంత్రంగా మా రామచంద్రుడింట్లోనే ఏ పనివాడిగానో జీవితం వెళ్ళబుచ్చేయాలని ఉంది...."

ఆమె నొచ్చుకుని - "చదువులో నీ పాటి చేయనని ఆయన అస్తమానూ అంటూంటాడు. ఆయన ఎమ్మెల్యే అయ్యాడు. ఆయన స్నేహితుడివి నువ్వు పనివాడిగా ఎలా ఉంటావ్?" అంది.

రామచంద్రుడు - ఇప్పటికీ తన్నెంతగానో తల్చుకుంటున్నందుకు గవర్రాజు మనసులోనే అతడినభినందించుకుని - "పుస్తకం చదివి అర్థం చేసుకుని పరీక్షలు రాసి పాసయ్యేవాళ్ళు కాదు గొప్పవాళ్ళు. జీవితంలో పదిమందిని ప్రభావితుల్ని చేసి, పదిమందికి నాయకులై ఎమ్మెల్యేలయిన వాళ్ళే గొప్పవాళ్ళు. అంత గొప్పవాడయ్యుండి వాడు నన్నింకా తల్చుకుంటున్నాడంటే - మా రామచంద్రుడు మనిషి కాదు. దేవుడు" అన్నాడు.

"అయితే ఏమంటావ్?"

"ఆ దేవుడింట్లో పనిచేసే అవకాశం దొరికితే అదే మహద్భాగ్యమనుకుంటాను..." అన్నాడు గవర్రాజు.

ఆమె ఒక్క క్షణం ఆలోచించి - "అయితే ఓ పనిచేద్దాం. నువ్వు డ్రయివింగు నేర్చుకో. కారు డ్రయివర్ ఉద్యోగం ఇప్పించడమయితే ఆయనకు చాలా సులభం" అంది.

గవర్రాజుకు డ్రయివింగు నేర్చుకోవాలని సరదాగానే ఉంది. ఉద్యోగం సంగతెలాగున్నా ముందు కాలక్షేపం కూడా అవుతుంది కదా అనిపించి ఒప్పుకున్నాడతడు.

రామచంద్రుడి భార్య అతడికో డ్రయివర్ నప్పగించింది. రెండు రోజుల్లోనే గవర్రాజు గురించిన వివరాలడిగాడు.

గవర్రాజు తనకీ, గౌరికీ ఉన్న సంబంధం చెప్పకుండా పల్లెటూళ్ళో భూపతి తన్ను బాధిస్తున్న విషయం చెప్పి - తర్వాత జరిగిందంతా యదార్థంగా చెప్పాడు. డ్రయివరు అంతా ఆశ్చర్యంగా విని - "నువ్వు ఎమ్మెల్యే గారి స్నేహితుడివయుండీ - కారు డ్రయివర్ అవుదామనుకుంటున్నావా! అందుకు వాళ్ళు ఒప్పుకున్నారా?" అని అన్నాడు.

"ఎవరి అర్హతకు తగిన ఉద్యోగం వాళ్ళకొస్తుంది. నాకేం పెద్ద ఆశలు లేవు. నేనెక్కడున్నానో నాకు తెలుసు..."

"వాళ్ళొప్పుకున్నారా?" అన్నాడు డ్రయివర్.

"నా స్నేహితుణ్ణి నేనింకా కలుసుకోలేదు. వాడి భార్య తనే నాకీ సలహా ఇచ్చింది..." అన్నాడు గవర్రాజు.

డ్రయివరాశ్చర్యంగా - "ఇంతవరకూ ఒక్కసారి కూడా నువ్వు నీ స్నేహితుణ్ణి కలుసుకోలేదా?" అన్నాడు.

"లేదు. వాడూళ్ళో లేడుగా..."

"ఊళ్ళో లేకపోతే ఫోన్ చెయ్యొచ్చుగా.."

"ఏమో - నాకు తెలియదు."

డ్రయివరు చుట్టూ చూసి స్వరం తగ్గించి - "అయితే ఇదంతా నాటకమయుంటుంది. ఇలాగంటున్నానని ఏమీ అనుకోకు" అన్నాడు.

"నాటకమేమిటి?"

"పెద్దవాళ్ళకు చిన్నవాళ్ళంటే చిన్నచూపు. మీ ఊరి రామచంద్రుడిప్పుడు నీకంటే చాలా గొప్పవాడు. ఆయనకు నిన్ను స్నేహితుడని చెప్పుకుందుకే సిగ్గుగా ఉంటుంది. నువ్వు వచ్చినట్లాయనకు భార్య ఫోన్ చేసి చెప్పే ఉంటుంది. నిన్ను కారు డ్రయివరు చేయమని ఆయనే సలహా ఇచ్చి ఉంటాడు."

"అయితే?"

డ్రయివరు గవర్రాజుకి వివరించాడు.

ఎమ్మెల్యేలకు కొందరు నమ్మకస్తులైన మనుషుల అవసరముంటుంది. ముఖ్యంగా కారు డ్రైవరు తనవాడైతే అందువల్ల ఎన్నో సదుపాయాలు. ఆయనెక్కడికి వెళ్ళినా అంతరంగిక రహస్యంలా డ్రైవరు కాపాడతాడు. రామచంద్రుడు గవర్రాజును తన కారుడ్రైవర్ని చేయాలనుకుంటున్నాడు. తనే చెప్పడానికి మొహమాటపడి - కథంతా భార్యద్వారా నడిపిస్తున్నాడు. చివర్లో తనొచ్చి - "అయ్యో! నాకు

తెలిస్తే ఇలా జరగనిచ్చి ఉండేవాణ్ణి కాదే.." అంటాడు. అప్పటికి గవర్రాజు మానసికంగా డ్రైవరుద్యోగానికి సిద్ధపడి ఉంటాడు. రామచంద్రుడు మొహమాట పడుతున్నాడనడానికి నిదర్శనం - అతడు ఫోన్లో కూడా గవర్రాజుని పలకరించకపోవడం...."

"ఇదంతా నే నూహించలేదు..."

"ఇంకో రకంగా కూడా జరిగుండవచ్చు..." అన్నాడు డ్రైవరు.

"చెప్పు..." అన్నాడు గవర్రాజు.

"అసలు రామచంద్రుడికి నిన్ను చూడ్డంగానీ, నీతో మాటలాడడంగానీ, నీకు సాయపడ్డంగానీ ఇష్టంలేదు. నీకు డ్రయివరుద్యోగమిప్పిస్తానంటే అవమానంగా ఫీలై వెళ్ళిపోతావనుకున్నాడు. అందునే నిన్ను కలుసుకోవడం లేదు. మాటలాడడం లేదు..."

"మా రామచంద్రుడలాంటివాడు కాదు..."

"మీ రామచంద్రుడి గురించి నాకు తెలియదు. కానీ చాలా మంది పెద్దవాళ్ళ వ్యవహారాలిలాగే ఉంటాయి."

"అయితే ఈ రోజే వెళ్ళి అన్నీ అడిగేస్తాను. నువ్వు చెప్పిందే నిజమయితే ఈ ఇంట్లో ఒక్క క్షణం కూడా ఉండను" అన్నాడు గవర్రాజు.

"బాబోయ్ అంత పని చేయకు. నా కొంప మునుగుతుంది" అన్నాడు డ్రైవరు కంగారుగా భయంగా.

గవర్రాజు అన్నంతపనీ చేశాడు. రామచంద్రుడి భార్య అతడి ఆరోపణలకాశ్చర్యపోయి - "ఎవరో నీకు నూరిపోశారు. ఇది నిజం కాదు" అంది.

"దీని కెవరో చెప్పాలా? ఇంట్లో ఫోనుంది. నువ్వెవరెవరితోనో మాట్లాడుతున్నావు. నీ భర్తతో మాట్లాడలేవంటే ఎలా నమ్మను? వాడికి నేనొచ్చినట్లొక్క మాట చెప్పలేవా! వాడు నాతో ఒక్క మాట మాట్లాడలేడా?"

"అదా నీ అనుమానం!" అందామె.

"అనుమానం కాదు - నమ్మకం..."

"అయితే అసలు విషయం నీకు చెప్పక తప్పదు..." అందామె.

"ఏమిటది?"

"ఇటీవల పార్టీలో చీలికలొచ్చే ప్రమాదం కనబడుతోంది ముఖ్యమంత్రికి తన పార్టీ ఎమ్మెల్యేలందరి మీదా అనుమానముంది. ప్రతిపక్షానికి బాగా ధన బలముంది. వాళ్ళు డబ్బిచ్చి ఎమ్మెల్యేలను కొనేసి తమ వయిపు తిప్పుకుని ముఖ్యమంత్రిని పడగొట్టాలని చూస్తున్నారు. అలా కొందరు నీ స్నేహితుడి దగ్గర క్కూడా వచ్చారు. అవిశ్వాస తీర్మానంలో ముఖ్యమంత్రికి వ్యతిరేకంగా ఓటు చేస్తే - ఎంతిస్తామన్నారో తెలుసా! పదిహేను లక్షలు."

"నిజంగా పదిహేను లక్షలే.... వెంటనే ఒప్పేసుకోవలిసింది...." అన్నాడు గవర్రాజప్రయత్నంగా.

"నిజమే - డబ్బాకర్షణ అలాంటిది. ఒప్పేసుకోవాలనే అనిపిస్తుంది. కొందరయితే అప్పుడే డబ్బుకు లొంగిపోయారు కూడా. నిన్నటిదాకా దేవుడని ఈ రోజు రాక్షసుడంటున్నారు... అందుకని ముఖ్యమంత్రి అవిశ్వాస తీర్మానం గురించి బెంగపెట్టుకున్నాడు. తనను సపోర్టు చేసే ఎమ్మెల్యేలందర్నీ పిలిచి నిలదీశాడు. అంతా ఏకగ్రీవంగా ఆయనకే తమ మద్దతు నిస్తామన్నారు. అప్పుడాయన వాళ్ళను రెండు బస్సుల్లో ఎక్కించి ఎక్కడికో పంపించేశాడు. వాళ్ళెక్కడున్నారో ఆయనకు తప్ప ఇంకెవ్వరికి తెలియదు. మీ నేస్తానికిప్పుడు తన భార్యతో మాట్లాడే అవకాశం లేదు. తమ ఉనికి గురించి ఇతరులకు తెలియకుండా ఉండడం కోసం - వాళ్ళకు బయటి ప్రపంచంతో సంబంధం లేకుండా ఉంచాడు ముఖ్యమంత్రి. ఇదీ ఈనాటి రాజకీయాల వరస. అవిశ్వాస తీర్మానం రోజుదాకా వాళ్ళు బయటపడలేరు. ఈ విషయం చాలా కొద్దిమందికి తెలుసు. నీకు నేను చెప్పకూడదనే అనుకున్నాను కానీ చెప్పక తప్పలేదు నీ కారణంగా...." అందామె నీరసంగా.

"నువ్వు చెప్పేది నిజమా?" అన్నాడు గవ్రరాజు.

"అనుమానముంటే మరో నలుగురు -పార్టీ ఎమ్మెల్యేలింటికి వెళ్ళు. వాళ్ళ విషయమూ అంతే! గడ్డితింటారన్న అనుమానమున్న ఎమ్మెల్యే లెవ్వరూ అయినవాళ్ళక్కూడా అయిపు తెలియకుండా మాయమయ్యారు."

"మా ఊరి రామచంద్రుడు చాలా గొప్పవాడయిపోయాడనుకున్నాను. వాడి పరిస్థితీ నాకులాగే 'బానిస' బతుకేనన్నమాట..." అన్నాడు గవ్రరాజు నీరసంగా.